

РОЗДІЛ IV

Професійна педагогіка: вітчизняний і зарубіжний досвід

УДК 37-057.86:[005.336.2-027.561

Артюшенко Володимир Іванович,
директор Навчально-методичного центру
професійно-технічної освіти у Луганській області,
Сімова Лариса Георгіївна,
методист Навчально-методичного центру
професійно-технічної освіти у Луганській області,
Лимар Ольга Павлівна,
методист Навчально-методичного центру
професійно-технічної освіти у Луганській області,
Рудюк Катерина Миколаївна,
методист Навчально-методичного центру
професійно-технічної освіти у Луганській області

пр-т Центральний, 17, м. Сєвєродонецьк,
Луганська область, 93404
пр-т Центральний, 17, г. Северодонецк,
Луганская область, 93404
17 Centralny Avenue, Severodonetsk,
Luhansk region, 93404

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ: РЕАЛІЇ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими, практичними завданнями. Сучасна система професійної (професійно-технічної) освіти (далі – П(ПТ)О) спрямована на вирішення складних проблем при підготовці кваліфікованих робітників відповідно до потреб економіки держави та галузі виробництва з урахуванням нахилів, уподобань, обраного рівня кваліфікації, світогляду. Це спонукає педагогічну спільноту до пошуку нових підходів з організації навчально-виробничого процесу, удосконалення змісту та структури, форм та методів організації навчально-пізнавальної діяльності майбутніх робітничих кадрів, впровадження сучасних педагогічних, інформаційних та виробничих технологій навчання. У практиці гостро постає проблема розвитку професійної компетентності педагогічних кадрів, оцінювання рівня їхньої професійної підготовленості та особистісного розвитку.

Стратегічні пріоритети розвитку професійної компетентності педпрацівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти (далі – ЗП(ПТ)О) полягають у впровадженні різних форм навчання й сучасних моделей організації навчально-виховного процесу та поширенні кращого досвіду роботи.

У забезпеченні якісних результатів професійної підготовки кваліфікованих робітників особлива роль належить педагогічному працівнику, його професійно-педагогічній компетентності, зокрема методичній компетентності, яка поєднує професійні вміння робітника високої

кваліфікації у певній галузі, технологічні знання з відповідного виробництва і майстерність педагогічної діяльності. Від педагога сьогодення чекають готовності до розроблення авторських навчальних та методичних матеріалів, які б включали інформацію про сучасний стан розвитку виробництва, використання в своїй діяльності високоефективних педагогічних засобів і прийомів, інноваційних технологій, організації дослідної роботи та аналізу її результатів, конструктивних дій у різноманітних педагогічних ситуаціях, досконалої комунікативної поведінки.

Сучасному викладачеві необхідні гнучкість і нестандартність мислення, вміння адаптуватися до швидких змін умов життя, розв'язання педагогічних завдань, що активізує всю систему педагогічних знань як єдине ціле [6, с. 32].

А це можливо лише за умови високого рівня професійної компетентності, наявності розвинутих професійних здібностей. Ця проблема зафіксована у державній національній програмі «Освіта», де наголошується, що один із головних шляхів реформування освіти полягає в необхідності підготовки нової генерації педагогічних кадрів, підвищення їх професійного та загальнокультурного рівня.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Необхідність розгляду проблем освіти з точки зору компетентнісного підходу викликана загальноєвропейською й світовою тенденціями інтеграції, глобалізації світової економіки, стандартизації європейської освіти, а також спрямована на активну життєдіяльність і жит-

творчість особистості, яка вміє генерувати ідеї і здатна реалізувати їх в умовах нової освітньої парадигми – «освіта впродовж усього життя».

Проблема професіоналізму взагалі та професійної компетентності зокрема розглядається як одна з центральних у психолого-педагогічних дослідженнях. Критеріями оцінки результативності професійно-педагогічної діяльності педагога є показники сформованості діяльності учня, здатність його до самостійного керування самим собою як об'єктом [6, с. 251].

Проблема професійної компетентності останні роки перебуває в центрі уваги дослідників. Вітчизняні вчені присвятили педагогічні та психологічні дослідження питанням формування професійної компетентності майбутнього педагога: І. Зязюн, В. Кремень (проблемам філософії неперервної освіти); А. Макаренко, В. Сухомлинський (теорії формування особистості в різних педагогічних системах); Ю. Бабанський, В. Безпалько (теорії освітніх систем та їх розвитку); Є. Барбіна, О. Савченко (проблемі професійної підготовки вчителя); О. Дубасенюк, Т. Льїна, Н. Кузьміна, В. Маслов, В. Сластьонін, О. Щербак та ін. (проблемі розвитку професійно значущих якостей особистості педагога); у своїх дослідженнях Л. В. Литвиною [3, с. 16] виділила принципи організації педагогічного стимулювання професійного зростання педагогів. Водночас, Закони України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про загальну середню освіту», Державна національна програма «Освіта (Україна ХХІ століття)», Національна доктрина розвитку освіти наголошують на необхідності постійного вдосконалення проблеми підготовки сучасного педагогічного працівника.

Реформування освіти в Україні є частиною процесів оновлення освітніх систем, пов'язаних з визнанням значимості знань як рушія суспільного добробуту та прогресу. Концептуальними засадами розвитку педагогічної освіти України та її інтеграцією в європейській освітній простір [4, с. 8] передбачено підготовку нової генерації педагогічних працівників, підвищення їх професіоналізму, національної самосвідомості, готовності до творчої діяльності.

Ці зміни стосуються створення нових освітніх стандартів, оновлення та перегляду навчальних програм, змісту навчально-дидактичних матеріалів, підручників, форм і методів навчання.

Стає очевидним, що досягнення мети сучасної освіти пов'язане з особистісним потенціалом викладача, його загальною та професійною культурою, без яких неможливе вирішення на-

явних проблем навчання та виховання відповідно до нових освітніх парадигм.

Мета статті полягає у виявленні та практичній реалізації механізмів, форм і методів, засобів розвитку методичної компетентності викладача, яка закладає основу формування професійної компетентності, поступово вибудовуючи індивідуальний педагогічний стиль педагога.

Виклад основного матеріалу дослідження. Основними шляхами підвищення професійної компетентності педагогічних працівників є:

1. Формування методичного середовища або професійна взаємодія участі у колективних та групових інноваційних формах методичної роботи.

Важлива роль в оновленні змісту П(ПТ)О і підвищенні якості професійної освіти відводиться впровадженню сучасних виробничих технологій в ЗП(ПТ)О. Цьому сприяє діяльність галузевих навчально-практичних центрів, створених при ЗП(ПТ)О для проведення цільових семінарів-практикумів з вивчення сучасних виробничих технологій. Співпраця ЗП(ПТ)О з провідними підприємствами, фірмами дозволяє педагогічним працівникам оволодіти сучасними матеріалами та технологіями для забезпечення якості професійного навчання здобувачів освіти. Робота навчальних центрів сприяє підготовці нового покоління молодих спеціалістів, які цілком володіють сучасними матеріалами та технологіями. За останній рік професійно-технічна освіта оновлена багатьма інноваційними проектами, які спрямовані на вдосконалення системи навчання. Завдяки цьому професійно-технічна система зазнала значних змін. Окрім новітніх методологічних підходів особлива увага приділяється й оптимізації структури навчальної інформації. Сучасні інформаційні технології мають бути засновані на використанні різних типів інформаційних процесів у рамках єдиного технічного комплексу на базі комп'ютерної техніки.

Одним із дієвих проєктів є «Щоденник.ua», мета якого – створення єдиної освітньої мережі для всіх учасників освітнього процесу. Його можна назвати інструментом, покликаним зробити процес управління освітою зручним й оперативним, одночасно інформуючи про поточні зміни в ЗП(ПТ)О всіх учасників освітнього процесу. У використанні – це доступний сайт для користувачів різних рівнів володіння сучасними ПК. Проєкт постійно удосконалюється.

Однією з актуальних тем дослідно-експериментальної роботи є «Організація дистанційного професійного навчання учнівської молоді»

й дорослих, які проживають на тимчасово окупованій території та в населених пунктах на лінії зіткнення». Мета експерименту полягає в теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці організаційно-педагогічних умов дистанційного навчання в процесі професійної підготовки учнівської молоді й дорослих, які проживають на тимчасово окупованій території та в населених пунктах на лінії зіткнення. Базою можуть бути навчальні заклади різних рівнів. Етапами реалізації дослідно-експериментальної роботи повинні бути:

- організаційно-діагностичний;
- формувальний;
- узагальнювано-аналітичний.

Передбачаються наступні результати здійснення дослідно-експериментальної роботи:

- набуття досвіду використання технології дистанційного навчання в освітньому процесі закладу професійної (професійно-технічної) освіти;
- створення спеціалізованого інформаційно-освітнього середовища закладу професійної (професійно-технічної) освіти;
- створення та апробація авторських дистанційних навчальних курсів;
- розробка й апробація системи дистанційного тестового контролю рівня навчальних досягнень здобувачів освіти;
- розробка та апробація методичних матеріалів супроводу дистанційного навчання здобувачів освіти (в тому числі й тих, які проживають на тимчасово окупованій території та в населених пунктах на лінії зіткнення).

У тісній співпраці з підприємствами-роботодавцями впроваджується дуальна система навчання. Серед методів навчання на робочому місці у системі П(ПТ)О можна виділити такі:

- демонстрація – метод навчання, при якому викладач або майстер виробничого навчання демонструє, описує, як виконувати те чи інше завдання; навчаючись, пропонується повторювати дії викладача;
- наставництво – професійна підготовка молодих працівників досвідченими кваліфікованими фахівцями;
- кураторство – форма контролю з боку спеціально відібраних людей за певним видом діяльності або групою осіб (особою);
- робочі ротації – переміщення учня з одного робочого місця на інше, що дозволяє йому отримувати додаткові завдання та навички.

Розвиток національних кваліфікаційних рамок в Україні відповідає інтересам підприємств і, безпосередньо, працівникам, оскільки сприяє навчанню персоналу протягом усього життя, допомагає підприємствам досягати узгодження

попиту на робітників конкретної кваліфікації, а окремим громадянам – у виборі професії та побудові кар'єри. У закладах П(ПТ)О відбувається переорієнтація від стандартних підходів до творчих, забезпечується варіативність і вибір змісту освіти, гнучкий вибір стратегій та плану проведення занять, враховуються сучасні тенденції освіти, адаптація до швидких змін, їх прогнозування та потреба в безперервній освіті.

З метою створення умов для якісної підготовки конкурентоспроможних робітничих кадрів, здатних задовольнити вимоги загальнодержавного та регіонального ринків праці, забезпечення гнучкості та мобільності організації навчально-виробничого процесу, елементи дуальної форми навчання можна запровадити з різних професій. Для цього необхідно:

- розробити робочий навчальний план та програми сумісно з роботодавцями;
- затвердити графік проходження здобувачами освіти виробничого навчання з професій;
- розробити алгоритм формування змісту навчання;
- забезпечити методичний супровід уроків електронними засобами навчання;
- підприємствам-замовникам брати участь у незалежному оцінюванні здобувачів освіти;
- скласти дорожню карту основних організаційних та методичних кроків-завдань експерименту;
- окреслити коло завдань щодо усунення недоліків традиційних форм і сучасних методів навчання майбутніх кваліфікованих робітників;
- подолати розрив між теорією і практикою, освітою і виробництвом та підвищення якості підготовки кваліфікованих кадрів з урахуванням вимог роботодавців;
- проводити зустрічі з працівниками підприємств (наставниками) та ЗП(ПТ)О з питань методологічних підходів і організаційних особливостей підготовки кваліфікованих робітників в умовах впровадження елементів дуальної форми навчання.

З розвитком мережі Інтернет та комп'ютерних технологій, активної комп'ютеризації навчальних закладів актуальним постає питання створення електронних програмно-педагогічних засобів (електронних посібників, електронних підручників з різних професій тощо).

2. Наступним етапом підвищення професійної компетентності педагогічних працівників є формування гнучкої системи безперервної освіти педагога:

- інноваційний підхід педагога до вдосконалення рівня професійної компетентності як у атестаційний, так і в міжатестаційний період;

робота в міжатестаційний період може бути врахована під час атестації педагогічного працівника (участь у проведенні семінарів, творчих звітів, наукових досліджень, розробка та публікація навчально-методичних матеріалів, авторських програм, робота в складі творчих груп, участь у професійних конкурсах тощо);

- самоосвітня діяльність (епізодична і планова) викладача, саморозвиток, пошук шляхів професійної самореалізації; здійснення безперервного навчання, оскільки «викладач живе доти, доки він учень»; самоосвіта для педагога – «ще усвідомлена потреба в постійному вдосконаленні своєї професійної діяльності з акцентом на її соціалізацію, на створення умов для розвитку особистості та соціально значущих якостей педагогічного працівника та особистості кожного учня» [10, с. 18];

- складання плану самовдосконалення професійної компетентності: вивчення передового досвіду колег, проведення відкритих заходів, самоаналіз та обговорення відвіданих уроків, участь у конкурсах тощо;

- цілеспрямована систематична робота над методичною темою;

- збір та укладання творчого портфоліо педагогічних працівників – колекція власної бази кращих уроків, цікавих прийомів, знахідок на уроці й позаурочній діяльності, власних засобів наочності, дидактичних матеріалів, продуктивних педагогічних технологій, що відображають зусилля педагогічного працівника, успіхи або досягнення з тієї чи іншої проблеми, індивідуальної творчої теми; у портфоліо включаються зразки робіт у письмовому чи друкованому варіантах, відеоматеріали, щоденник рефлексії, зразки учнівських робіт (проектів), фото- та відеофіксації компонентів навчального процесу;

- самовиховання, удосконалення методів, прийомів і форм навчально-виховної взаємодії із здобувачами освіти; вироблення індивідуально-творчого стилю роботи;

- рефлексія власної діяльності (через об'єктивну оцінку прийти до самореалізації); ведення щоденника рефлексії, в якому педагогічний працівник, залишаючись сам-на-сам, обмірковує власний досвід, види діяльності, визначає нові шляхи втілення творчих планів, прогнозує стратегії для покращення діяльності, визначає успіхи й невдачі, визначає комунікативну стратегію уроку тощо;

- самокорекція; виконання завдань у міжатестаційний період.

3. Створення інформаційно-освітнього простору з рівноправним доступом всіх педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти до інформацій-

но-освітніх ресурсів: бібліотека, Інтернет, медіа- та відеотека педагогічного досвіду, реєстр програмних педагогічних засобів навчання.

4. Формування готовності до інноваційної діяльності, пріоритетність освітніх технологій:

- апробація сучасних науково-методичних концепцій, виявлення та впровадження освітніх продуктивних технологій навчання і виховання, які допоможуть здобувачам освіти з успіхом виконувати навчальні завдання;

- переведення навчального процесу на технологічний рівень, тобто попереднього проектування процесу навчання з урахуванням дидактичних цілей і заданого рівня засвоєння;

- забезпечення методичного супроводу навчально-виховного процесу: розробка авторських програм, спеціальних курсів;

- системне використання міжпредметних зв'язків і міжпредметної інтеграції, тобто інтегративного підходу;

- поповнення власного арсеналу інноваційними формами уроків: урок-тренінг, урок-дослідження, урок-пошук, урок-мандрівка, урок-практикум, урок-діалог, урок тематичної атестації, активізована лекція;

- організація творчого педагогічного процесу (оскільки підвищення фахової підготовки можливе тільки у творчості).

Правильно побудувати роботу з педагогічним колективом з питань підвищення їхньої педагогічної майстерності неможливо без урахування рівня освіченості, професійної підготовки кожного педагогічного працівника, його інтересів та здібностей, а також підвищення його фахової підготовки [9, с. 32].

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Отже, проблеми розвитку професійної компетентності та умов, що стимулюють професійне зростання педагога, дають можливість більш цілісно вивчити процес удосконалення професійно-педагогічної майстерності викладача, розглянути освітню ситуацію в різних аспектах та ракурсах, визначити цілі та завдання, відповідно до яких має відбуватися процес підготовки педагога, а самому ж учителю – визначити власний рівень професійної компетентності, створити індивідуальну траєкторію професійного зростання, спрогнозувати програму самотворення, саморозвитку та самореалізації, оскільки професійна компетентність викладача – це результат творчої професійної діяльності, інтегрований показник особистісно-діяльничості сутності педагога.

Література

1. Біляковська О. О. Професійна компетентність учителя як складова ефективної педагогічної діяльності – [Електронний ресурс]. Режим доступу до статті: lib.mdpu.org.ua/nvsp/BAK7/7/37.pdf
2. Бойчук Н. І. Професійна компетентність вчителя як запорука успішності суспільства. – [Електронний ресурс]. Режим доступу до статті: <http://intkonf.org/boychuk-ni-profesiyna-kompetentnist-vchitelya-yak-zaporuka-uspishnosti-suspilstva/>
3. Литвинюк Л. В. Педагогічне стимулювання професійного зростання вчителів загальноосвітніх навчальних закладів: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: за спец. 13.00.04 – теорія та методика проф. освіти / Литвинюк Людмила Вікторівна. – Кіровоград, 2007. – 25 с.
4. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес // Освіта України. – № 60–61. – 10 серпня 2004 р. – С. 7-10.
5. Методичний посібник: Нестерова Л. В., Лузан П. Г., Манько В. М., Герлянд Т. М., Петрова М. Я., Романенко Л. В., Слатвінська О. А., Шевчук Л. І., Шимановський М. М. / Наукова редакція Нестерової Л. В., Герлянд Т. М. – Київ: ІПТО НАПН України, 2012. – 264 с.
6. Педагогічна майстерність: підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін. / за ред. І. А. Зязюна. – К.: Вища школа, 2004. – 286 с.
7. Перехейда О. Стимулювання професійної майстерності педагога – важливий чинник управління [Текст] / О. Перехейда // Рідна школа. – 2004. – № 5. – С. 30-32.
8. Петрікова Н. І. Професійна компетентність учителя – важлива складова якісної освіти. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: osvita.ua/school/lessons_summary/administration/34011/
9. Професійна освіта: словник: / уклад. С. У. Гончаренко та ін.; за ред. Н. Г. Ничкало. – Київ: Вища школа, 2000. – 380 с.
10. Санжарівська Н. В. Самоосвітня діяльність педагогів [Текст] / Н. В. Санжарівська // Управління школою. – 2010. – №8. – С. 17-19.
11. Сергієнко Н. Ф. Професійна компетентність сучасного вчителя - [Електронний ресурс]. Режим доступу до статті: <http://tme.umo.edu.ua/docs/5/11sercmt.pdf>
12. Скворцова С. О. Професійна компетентність вчителя: зміст поняття / С. О. Скворцова // Наука і освіта. – 2009. – № 4. – С. 93-94.

References

1. Bilyakovska O. O. Professional competence of the teacher as a constituent of effective pedagogical activity – (Electronic resource). The access mode to the article: lib.mdpu.org.ua/nvsp/BAK7/7/37.pdf
2. Boychuk N.I. Professional competence of a teacher as a gage of the society success. – (Electronic resource). the access mode to the article: <http://intkonf.org/boychuk-ni-profesiyna-kompetentnist-vchitelya-yak-zaporuka-uspishnosti-suspilstva/>
3. Litvinyuk L.V. Pedagogical stimulation of professional growth of general educational establishments' teachers: author's abstract for the Degree of the Candidate of Pedagogical Sciences in the speciality.13.00.04 - theory and methodology of professional education/ Litvinyuk L.V. – Kirovograd, 2007. – 25p.
4. Modernization of higher education in Ukraine and Bologna process// Education of Ukraine. -№ 60-61. – 10, August, 2004. – P.7-10.
5. Methodological Manual: Nesterova L.V., Luzan R.G., Manko V. L., Gerland T.M., Petrova M.L., Romanenko L.V., Slatvynska O.A., Shevchuk L.I., Shimanovsky M.M./ Scientific edition of Nesterova L.V., Gerland T.M. – Kiev; IPTE NAPS of Ukraine, 2012. – 264p.
6. Pedagogical Skill: textbook/ I.A. Zyazun, L.V. Kramushchenko, I.F. Kryvonos and others; edited by I.A. Zyazun. Kiev: Higher school, 2004.– 286p.
7. Pereheida O. The stimulation of professional teacher's skills is an important factor in management. (Text)/ O.Pereheida// Ridna shkola. – 2004. – № 5. – P. 30-32
8. Petrikova N. I. Professional competence of the teacher is an important component of qualitative education. – [Electronic resource]. – The access mode to the article: osvita.ua/school/lessons_summary/administration/34011/
9. Professional education: vocabulary: tutorial/ the compiler S.U. Goncharenko and others; edited by N.G. Nichkalo. – Kiev: Higher school, 2000. – 380p.
10. Sanzharivska N. V. Self-education activity of teachers (Text)/ N.V. Sanzharivska// School Management. – 2010. – №8. – P. 17-19.
11. Sergienko N. F. Professional competence of a modern teacher – [Electronic resource]. The access mode to the article: <http://tme.umo.edu.ua/docs/5/11sercmt.pdf>
12. Skvortsova S. O. Professional competence of the teacher: the content of the concept/ S.O. Skvortsova// Science and education. – 2009. – №4. – P. 93-94.

Артюшенко В. І., Сімова Л. Г., Лимар О. П., Рудюк О. М. Розвиток професійної компетентності педагогічних працівників: реальність сучасної педагогічної практики.

У статті розглянуто проблему розвитку професійної компетентності педагогічних кадрів, оцінювання рівня їхньої професійної підготовленості та особистісного розвитку, акцентовано увагу на підвищенні якості сучасної освіти, забезпечення доступності, перебудові освітньої діяльності. Розглянуто стратегічні пріоритети розвитку професійної компетентності педпрацівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, впровадження різних форм навчання й сучасних моделей організації навчально-виховного

процесу та поширення кращого досвіду роботи. Зазначено, що у забезпеченні якісних результатів професійної підготовки кваліфікованих робітників особлива роль належить педагогічному працівнику, його професійно-педагогічній компетентності. Відмічено особливу роль педагога сьогодення, готовності до розроблення авторських навчальних та методичних матеріалів, організації дослідної роботи, конструктивних дій у різноманітних педагогічних ситуаціях. Розкрито значення необхідності гнучкості і нестандартності мислення, вміння адаптуватися до швидких змін умов життя, розв'язання педагогічних завдань, що активізує всю систему педагогічних знань як єдине ціле. Зазначено, що методична компетентність педагогічного працівника є основою формування його професійної компетентності при підготовці кваліфікованих робітників. А результатом цієї взаємодії будуть показники між здобувачем освіти та педагогом, які буде перенесено на їх майбутню професійну діяльність.

Ключові слова: професійна компетентність педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, сучасні моделі організації навчально-виховного процесу, результативність діяльності здобувачів освіти.

Артюшенко В. И., Симова Л. Г., Лымарь О. П., Рудюк Е. Н. Развитие профессиональной компетентности педагогических работников: реальность современной педагогической практики.

В статье рассмотрена проблема развития профессиональной компетентности педагогических кадров, оценивание уровня их профессиональной подготовки и личностного развития, акцентировано внимание на повышение качества современного образования, обеспечение доступности, реформирование образовательной деятельности. Рассмотрены стратегические приоритеты развития профессиональной компетентности педагогов учреждений профессионального (профессионально-технического) образования, внедрение различных форм обучения и современных моделей организации учебно-воспитательного процесса, распространение лучшего опыта работы. Отмечено, что в обеспечении качественных результатов профессиональной подготовки квалифицированных работников особая роль принадлежит педагогу, его профессионально-педагогической компетентности. Отмечена особая роль современного педагога, готовность к разработке авторских учебных и методических материалов, организации исследовательской работы, конструктивных действий в разнообразных педагогических ситуациях. Раскрыто значение необходимости гибкости и нестандартности мышления, умение адаптироваться к быстрым изменениям жизненных условий, решение педагогических заданий, что активизирует всю систему педагогических знаний как единое целое. Отмечено, что методическая компетентность педагога является основой формирования его профессиональной компетентности при подготовке квалифицированных работников. А результатом этого взаимодействия будут показатели между учащимся и педагогом, которые будут перенесены на их будущую профессиональную деятельность.

Ключевые слова: профессиональная компетентность педагогических работников учреждений профессионального (профессионально-технического) образования, современные модели организации учебно-воспитательного процесса, результативность деятельности учащихся.

Artyushenko V.I., Simova L.G., Lymar O.P., Rudyuk K.M. Development of professional competence of pedagogical workers: the realities of modern pedagogical practice.

The article deals with the problem of the development of professional competence of pedagogical staff, the evaluation of their level of professional preparedness and personal development. Also it emphasizes on improving the quality of modern education and ensuring accessibility, restructuring education activity. The strategic priorities of the development of professional competence of pedagogical workers of the professional (vocational) educational establishments, the introduction of various forms of education and some modern models of the educational process organization and the dissemination of the best work experience are considered. It is noted that in providing some high-quality results of the professional training of skilled workers, some special role belongs to the pedagogical worker, his professional and pedagogical competence. The particular role of the teacher of today, readiness to develop author's educational and methodological materials, organization of some research work and constructive actions in various pedagogical situations is determined. The importance of the necessity of flexibility and non-standard thinking, the ability to adapt to the rapid changes in living conditions, the solving of teaching tasks which activates the entire system of pedagogical knowledge as a whole is revealed. It is noted that the methodical competence of the pedagogical worker is the basis for the formation of his professional competence in the training of skilled workers and the result of this interaction will become some indicators between the educator and the teacher which will be transferred to their future professional activities.

Key words: professional competence of a pedagogical worker of the professional (vocational) education establishments; modern models of the organization of educational process; indicators of the activity of educators.